

ע"פ 17648/03/17 - י פ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

20 יוני 2017

ע"פ 17648-03-17 פ נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

כב' השופטת נאוה בכור

המערער י פ

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובאת כוחו עו"ד שלומציון גבאי-מנדלמן

ב"כ המשיבה עו"ד דן כהן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת"פ 15540-07-14 (בית משפט השלום בראשל"צ) באיומים שהשמיע ביום 30.10.13 בערב על שתי עובדות סוציאליות בלשכת הרווחה לשם הגיע על מנת לשוחח איתן אודות דרכי הטיפול בבנו הקטין ועל האפשרות להוצאתו לאומנה ארוכת טווח לקראת אימוץ.

המערער איים על המתלוננות באומרו להן כי אם יפעלו על פי תוכנית הטיפול הנ"ל הוא יהפוך אותן אחת אחת ויישב עליהן והוסיף "אם תוציאו אותו למשפחה אנו אשבור את הראש לשתכן אפילו אם אני אשב בכלא".

בית משפט קמא גזר על המערער עונש מאסר למשך 6 חודשים בפועל והפעיל בחופף ובמצטבר 6 חודשי מאסר על תנאי שהיו תלויים נגד המערער ביום ביצוע העבירות, כך שהיה עליו לרצות 10 חודשי מאסר בפועל ואת העונש הנ"ל צירף בחלקו בחופף ובחלקו במצטבר לעונש מאסר של 30 חודשים שריצה המערער באותו זמן, כך שעליו לרצות תקופה כוללת של 37 חודשים.

ב"כ המערער טוענת בהודעת הערעור ובטיעוניה בפניו כי שגה בית משפט קמא כאשר קבע מתחם ענישה בין 6 חודשים לשנת מאסר בפועל וכאשר חפף רק חלק מהמאסר על תנאי המופעל למאסר שהטיל על המערער בגין האיומים נושא גזר הדין וכן שגה כאשר צירף רק חלק מעונש המאסר לעונש המאסר הארוך שמרצה המערער לראשונה למשך 30 חודש.

ב"כ המערער טוענת כי בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי לחלוף הזמן מאז האירוע ועד מתן גזר הדין, בכך שהאירוע התרחש כ-3 שנים לאחר מועד גזר הדין ולדברי המתלוננות במהלך עדויותיהן בבית משפט קמא בכל הקשור להבנה שגילו למעשיו של המערער ולמניע לביצועם.

כך טוענת גם ב"כ המערער שבית משפט קמא לא נתן משקל לחרטה שהביע המערער בדבריו עובר לעונש ולכך שלא ערער על הרשעתו בבית משפט קמא אלא הוא מערער רק על חומרת העונש.

לדברי ב"כ המערער, מפי המערער, הוא עובר הליכים טיפוליים במהלך המאסר, לרבות בכלא חרמון, ויש לקחת גם עובדה זו בחשבון בקביעת עונש המאסר נושא גזר הדין, במיוחד בכל הקשור להצטברות חלק ממנו לעונש המאסר של 30 חודש שריצה המערער בזמן מתן גזר הדין.

ב"כ המשיבה מתנגד להקלה בעונש המאסר שהוטל על המערער, גם כאשר מדובר בעונש מאסר ראשון לתקופה ארוכה, ומצביע על עברו הפלילי של המערער שעניינו עבירות אלימות כלפי בת זוגו, שבגין אחת מהן הוא מרצה עונש מאסר לתקופה ארוכה של 30 חודש.

ב"כ המשיבה טוען שאין לקחת בחשבון לקולת העונש את הדברים שאמרו המתלוננות בסיפא עדויותיהן בבית משפט קמא, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בפרוטוקול הדיונים, שכן יש בהם משום גילוי רחמים כלפי המערער ואין בהם כדי להצדיק את האיומים שהשמיע המערער כלפיהן ואשר גרמו להן לחשוש ממנו.

עיון בגזר הדין של בית משפט קמא מעלה שהוא התייחס בחומרה הראויה להתנהגותו המאיימת של המערער כלפי העובדות הסוציאליות ונכון עשה כאשר תרם למאמצי בתי המשפט להגן על עובדי ציבור מפני אלה שמאיימים לשנות את החלטותיהם בדרכי אלימות או בדרכי איומים, כפי שעשה זאת המערער.

גם אם אנו מבינים לליבו של המערער בכל הקשור לחששו שבנו יילקח ממנו, כפי שהבינו לליבו העובדות הסוציאליות, הרי אין בכך כדי להצדיק, ולו במעט, את התנהגותו המאיימת של המערער כלפי העובדות הסוציאליות.

לא למותר לציין כי המערער גרם לעובדות הסוציאליות להעיד לעצם המעשים שיוחסו לו בכתב האישום וגם אם ניצל את זכותו הליגיטימית לכפור באשמה ואין בכך כדי לגרום להחמרה בעונשו, הרי בוודאי שאין בכך כדי להקל עמו, גם אם בסופו של יום התחרט על מעשיו ולא ערער על הכרעת הדין המרשיעה.

גם אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מתעלמים מהמאסר הארוך הראשון שמרצה המערער בגין עבירות אלימות כלפי בת זוגו, אך האופי הדומה של העבירות, שהן עבירות אלימות, מצדיק את החלטת בית משפט קמא שלא לחפוף באופן מלא את עונש המאסר של 10 חודשים שהטיל על המערער בגין האיומים נושא גזר הדין, שגם הוא כולל הפעלה בחופף ובמצטבר של עונש מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, לעונש המאסר של 30 חודש שריצה המערער באותו זמן.

כך גם צדק בית משפט קמא כאשר לא חפף את עונש המאסר שהטיל בגין האיומים נושא גזר הדין באופן מלא לעונש המאסר על תנאי שהופעל על ידו.

עיון בגיליון ההרשעות הקודמות של המערער מעלה כי הוא בגין עבירות אלימות, לרבות עבירות אלימות חמורות, ואין בכך שבמקרה זה לא מימש המערער את איומיו אלא עזב את מקום ביצוע האיומים ללא התנגדות, כדי להקל עמו.

גם אם המערער מבצע הליכים טיפוליים במהלך מאסרו, אין באלה כדי להצדיק הקלה בעונשו שהיה נכון למועד נתינתו ולא מצדיק התערבות ערכאת ערעור.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום כ"ו סיוון תשע"ז, 20/06/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

נאוה בכור, שופטת

**שמואל בורנשטיין,
שופט**

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**